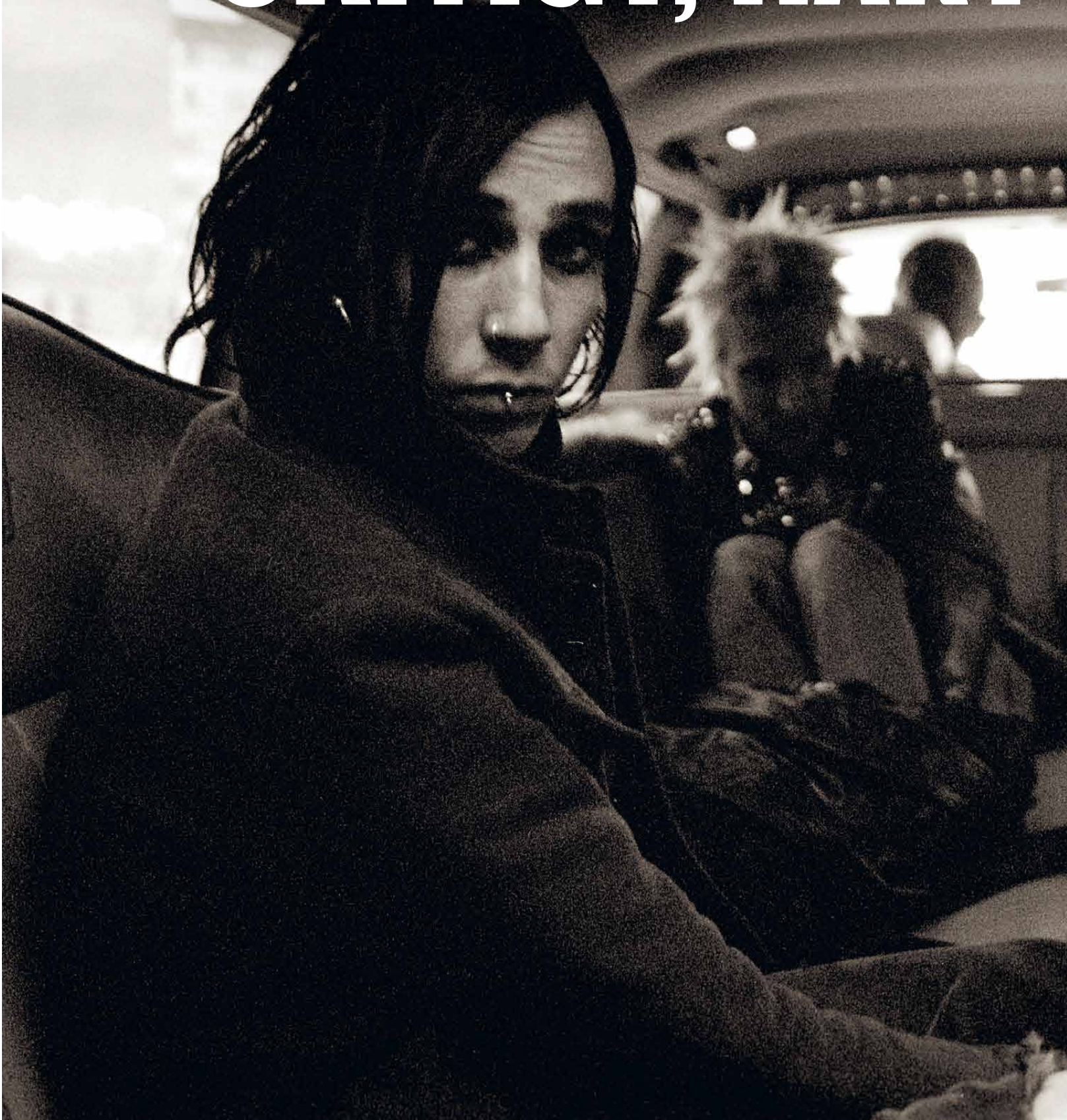

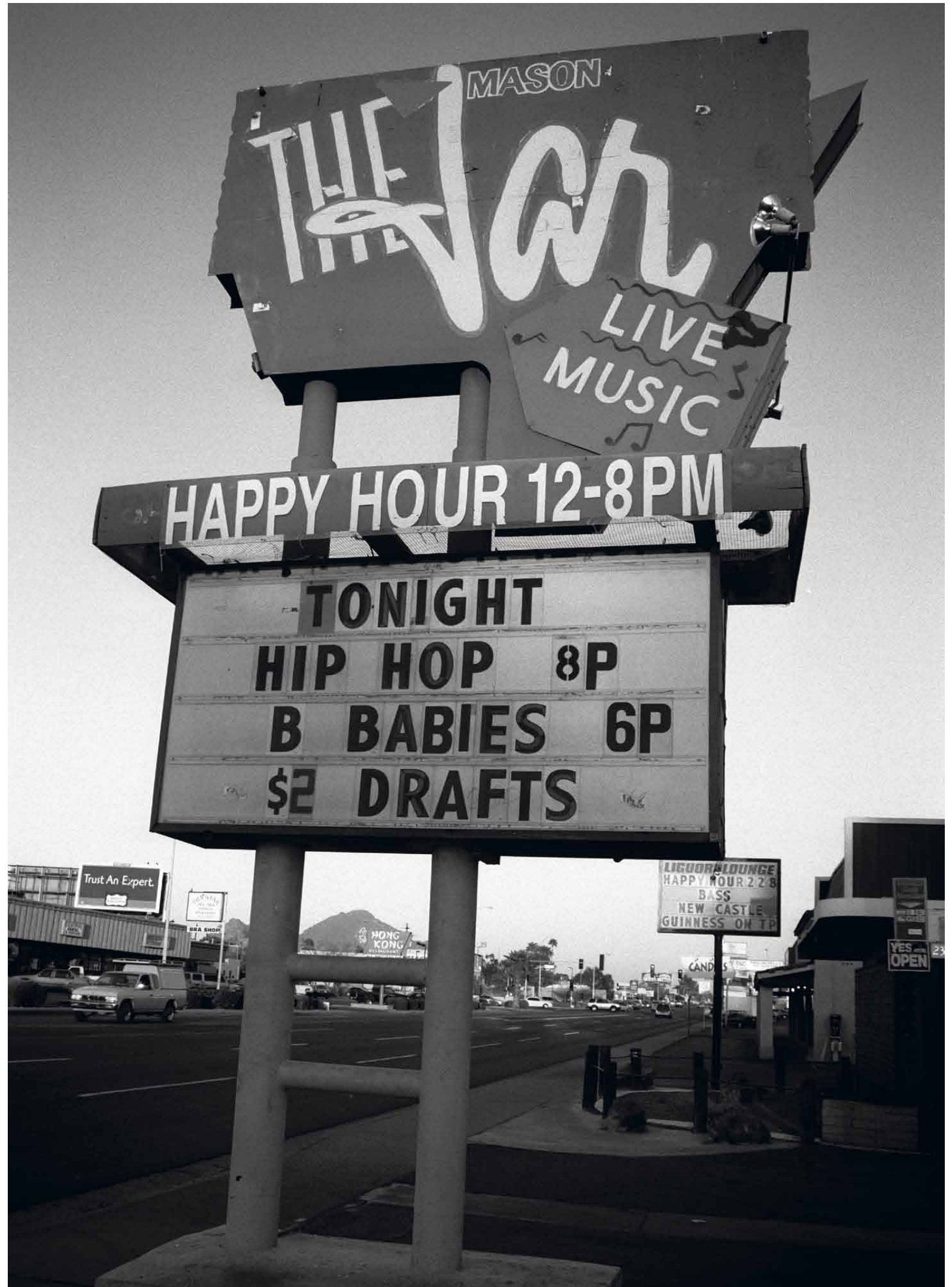
SKITIGT, HÅRT

OCH OFÖRKLÄTT

BACKSTAGE MED BACKYARD BABIES TRUMMIS

MASON

THE VOLT

LIVE
MUSIC

HAPPY HOUR 12-8PM

TONIGHT

HIP HOP 8P

B BABIES 6P

\$2 DRAFTS

Trust An Expert.

BRA SHOP

HONG KONG

LIQUOR LOUNGE
HAPPY HOUR 2-8
BASS
NEW CASTLE
GUINNESS ON TAP

YES OPEN

BASISTEN

Johan Blomquist
under en fotosession
med Niclas Brunzell,
juni 2008.

Backyard Babies har förtrollat såväl den svenska som utländska musikscenen i över 20 år. I trummisen Peder Carlssons bilder ges såväl en unik som rå och ljuvlig bild av livet bakom scenen.

text _____ **Elin Parmhed** foto _____ **Peder Carlsson**

DE ÄR BANDET som spelat med brutna fingrar, trasiga knän, 42 graders feber, som spytt på och utanför scen – Backyard Babies har kört på med samma konstellation i 180 i 20 år och i princip aldrig ställt in en spelning. Och då har de ändå kommit upp i 2 500-3 000 gig, onoga räknat.

Trummisen Peder Carlsson har under alla år med kameran i ena näven och Jack Daniels-flaskan i den andra, dokumenterat bandets hårda, skitiga och ljuvliga liv bakom scenen. Det är en unik skildring av Sveriges kanske största rockband.

– När vi började kуска runt och spela på demokassetter i Tyskland kändes det viktigt att dokumentera, säger Peder. Så gott det gick.

Det började med film för att det var coolt att se sig själva på video. Men mer och mer gled Peder över till stillbilder.

– Någonstans efter att vi flyttade från Nässjö till Stockholm började jag fotografera mer.

Inte bara för att dokumentera Smålandspågarnas språngande resa ut i en värld som på klassiskt rockmanér betydde »en jävla massa festande« i många år, utan också för det egna minnets skull och för att ta bilderna som betyder något. För att ha när åldern tickar upp mot gammal.

– Jag är glömsk. Säg en scen och jag kommer inte ihåg den, men ger du mig en bild kan jag bygga upp hela min minnesvärld. Inte som Nicke (Borg, sångare) som man kan säga vad som helst till och han svarar »ja, det var där ...«.

Peders hjärna fungerar bättre med stillbilder än rörlig bild.

– Ibland tycker jag historier återskapas bättre av att bara se en bild, än om man fick se fem minuter av en film från samma tillfälle.

SEDAN NÅGRA ÅR tillbaka är Backyard Babies betydligt lugnare på festfronten, även om de fortfarande är lika produktiva. För Peders del lugnade han ner sig när dottern Zoe kom till världen 2004. Fast å andra sidan har han hela tiden varit den lite lugnare killen som tagit hand om de andra.

– Vi matchar varandra väldigt bra i bandet, skulle jag ha varit likadan som de andra skulle vi kanske allihop legat på rehab eller varit döda i dag, jag vet inte. När jag tittar tillbaka och ser hur hårt vi körde blir jag nästan lite äcklad, samtidigt som det är sköna bilder och ljuva minnen. Jag ångrar ingenting över huvud taget, det är en del av mitt liv och jag skulle inte byta bort det.

På senare tid har kameran inte bara riktats mot turnerandet som sådant. Kameran har också blivit en form av terapi där de stunder han kunnat komma ifrån och fotografera någonting annat gett ett efterlängtat lugn. >

VARJE GÅNG JAG GICK UT OCH FOTADE KUNDE JAG STÅNGA UTE ALLT SOM HADE MED BANDET ATT GÖRA. SOM EN FRISTAD FÖR ATT SEN KUNNA KOMMA TILLBAKA IN I DEN HÄR VÄRLDEN OCH GÖRA GIGEN. *Peder Carlsson*

FOTOGENISK

Dregen är den mest fotogeniska bandmedlemmen i Backyard Babies.

– Nicke börjar oftast omedvetet att posa, men är duktig på det. Det är konstigt att de står ut med mig och min kamera hela tiden, men de kanske helt enkelt är tacksamma över att jag dokumenterar deras liv.

– När det började knaka i fogarna eftersom vi varit ute så väldigt mycket hela tiden, kände jag att jag bara måste ha någonting annat att fokusera på. Varje gång jag gick ut och fotade kunde jag stänga ute allt som hade med bandet att göra. Som en fristad för att sen kunna komma tillbaka in i den här världen och göra sina gig.

Ju mer minneskortet fylldes med bilder, desto mer kraft tankades in i energibehållaren. En halvtimme, timme kunde räcka för att orka.

– Bara för att få fokusera, jag tänker på ett helt annat sätt när jag plåtar.

Precis som när han i princip slutade lyssna på musik utanför bandets väggar.

– Jag gjorde det som ett test när vi gjorde en av våra skivor. Att inte ha någon musik omkring mig och bara skriva låtar från ingenting.

Det gav en oväntad effekt där bilderna kom att betyda ännu mer.

– När jag gick med min dotter till dagis kunde jag se bilder på ett helt annat sätt. Jag kunde se mönster och så vidare, ibland nästan så att det blir jobbigt, men det är häftigt hur bilderna och fotandet nästan gjort mig mer kreativt musikaliskt.

DET HÄR HÄFTIGT HUR BILDERNA OCH FOTANDET NÄSTAN GJORT MIG MER KREATIV MUSIKALISKT. *Peder Carlsson*

I bilderna har en takt, en låt, en känsla kunnat sippra fram.

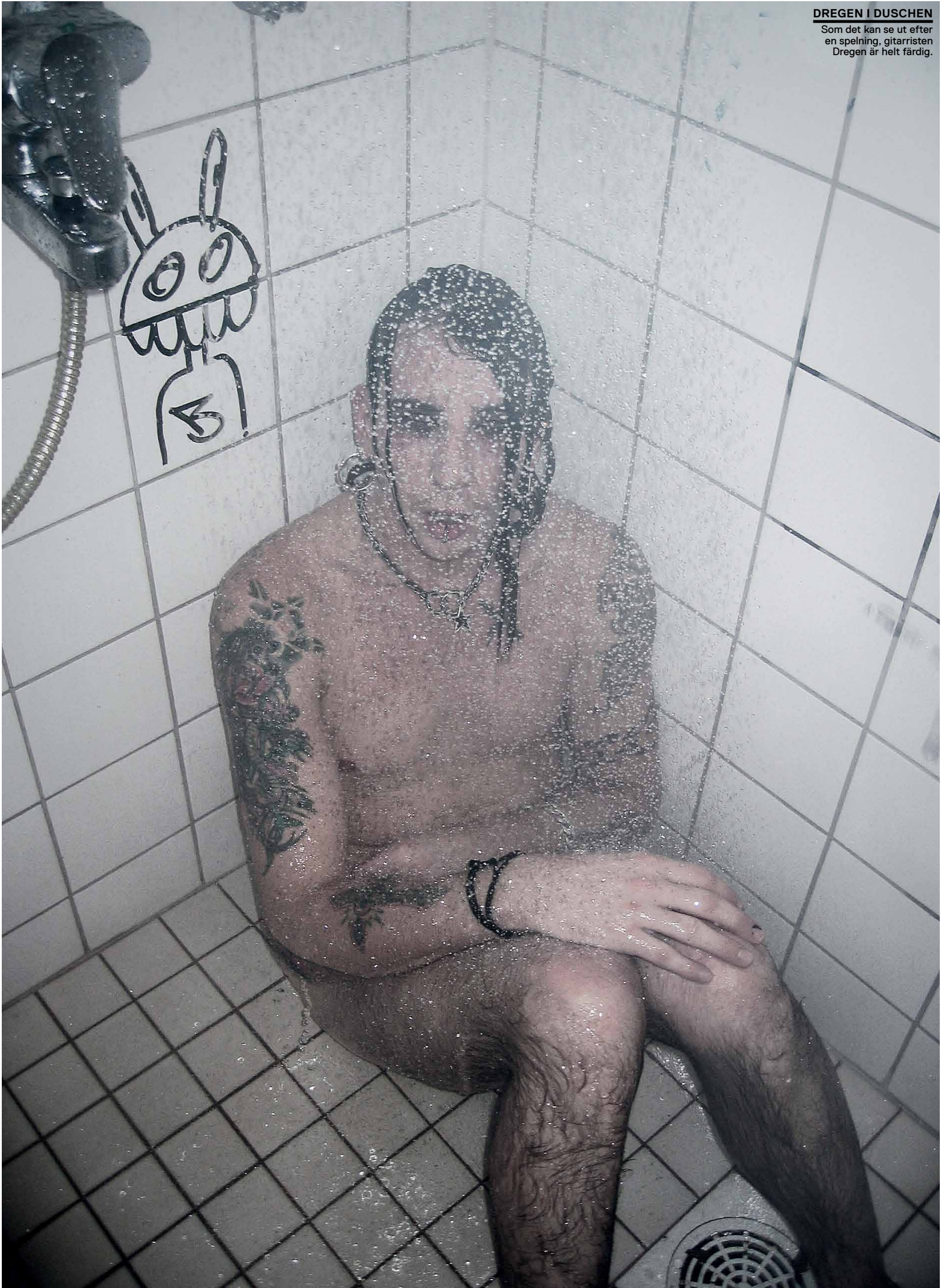
– Låtar kan kicka upp i huvudet på mig och det är skithäftigt. Hellre än att titta på tv, kan jag sätta mig vid datorn och kolla bilder som jag själv har tagit, bara betrakta dem. Jag gillar att associera och leka i huvudet.

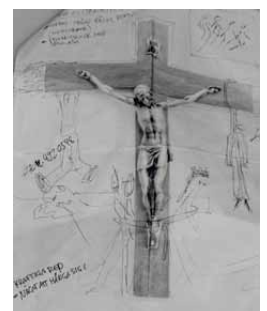
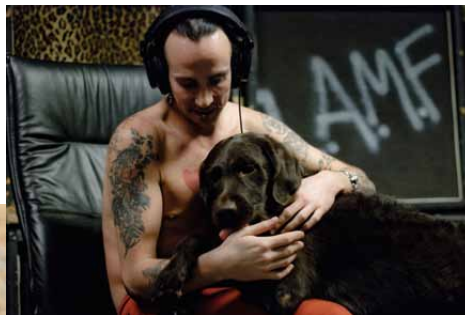
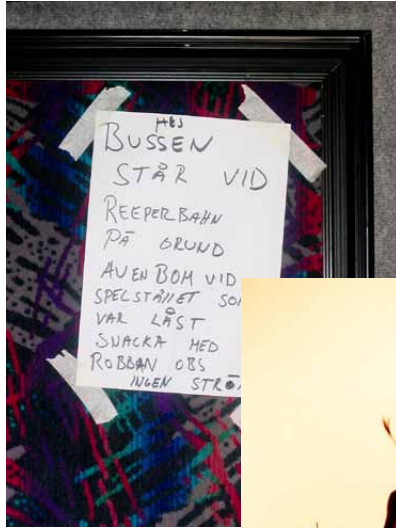
EN DAG PÅ jobbet för Peder och Dregen, Nicke Borg och Johan Blomquist i Backyard Babies kan låta fullständigt galen, men är för dem normalt. Fem personer som står runt gitarristen Dregen och filmar. Spelning, middag och fest in på morgonkvisten, därefter sovande i turnébussen för att sedan ge intervjuer och spela igen. Från fylla till att skriva autografer till småtjejer. Trasiga bandmedlemmar som köper onödiga prylar på en bensinstation någonstans i mitten av USA. Gig >

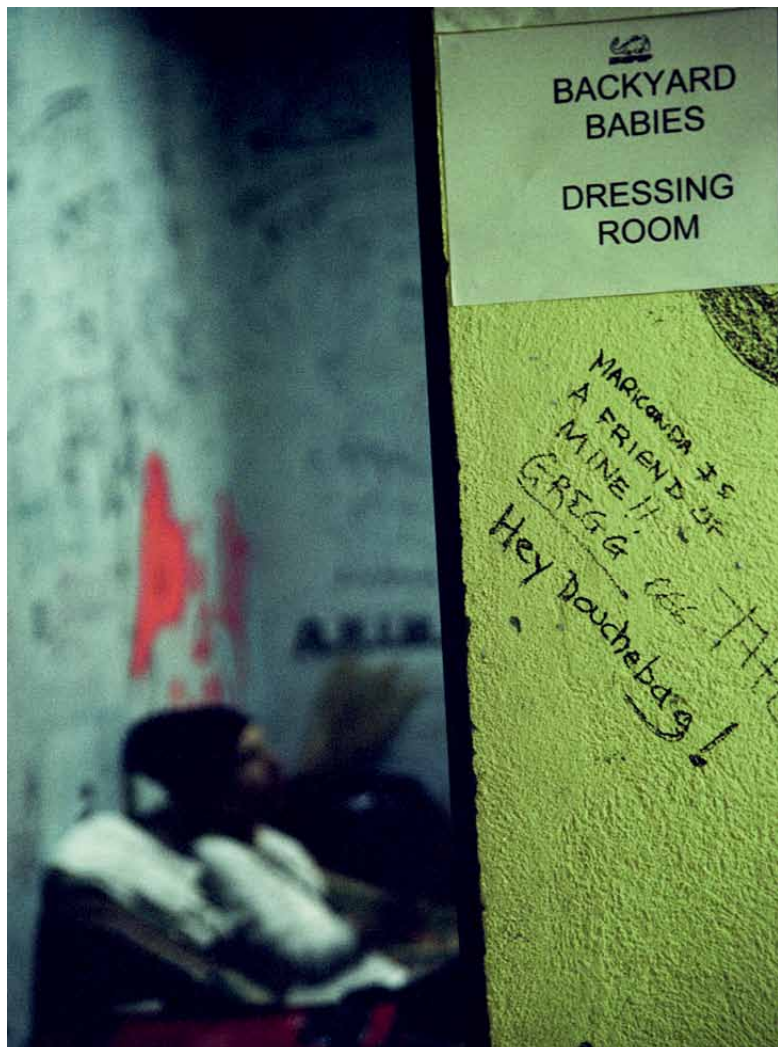

DREGEN I DUSCHEN

Som det kan se ut efter
en spelning, gitarristen
Dregen är helt färdig.

JAG VILL BLI MER OCH MER FÄRDIG I ÖGONBLICKET, DET SER JAG TYDLIGARE OCH TYDLIGARE JU MER JAG JOBBAR MED BILD. *Peder Carlsson*

med 15 000 personer i publiken eller tio i baren som stirrar ner i sina glas på någon lokal pub i en håla där musik knappt finns på kartan. Hotell, bussar, vägar och Dregen som målar på Peders använda trumskinn för att sälja till fansen och dryga ut kassan. Roddare, tekniker, skivbolagsfolk och loger av olika slag. Folk som passar upp och surrar omkring dem. Vare sig det är i Borlänge, Japan, Jokkmokk, Rio, USA eller Tyskland.

Kan det vara som att vara i en bubbla?

– Det ordet är precis vad det är och man blir också ganska trygg och säker i den världen. Du tar din kropp och behandlar den jävligt dåligt, mer än vad man kan göra egentligen, men sen har du ändå privilegiet att kunna sova på dagarna.

I månader kan tempot vara rysligt högt med att göra en skiva, spela in den och turnera. Peder tar bilderna på det som händer oavsett om han är sugen på att göra det eller inte. Hur han tar dem hinner han mest reflektera över i efterhand.

– Komposition kanske jag tänker på till ett visst läge, men många gånger om jag känner att jag har en bild kan jag hellre klippa om den >

PLÅTAR ANDRA BAND

Många bilder på Dregen har det blivit, men på senare tid har Peder även tagit bilder åt andra band, som till exempel Takida och Danko Jones.

efteråt. Det är som med musik. Man kan jobba på ett engelskt sätt och ställa in allt från början, eller gå den amerikanska vägen och fixa ihop allt i datorn.

På det viset kanske Peder känner för att sträva mer mot det engelska sättet.

– Någonstans känner jag suget efter att göra bilden så klar som möjligt innan jag slänger in den i datorn för med det digitala kan jag känna att man får för många möjligheter i dag. Man kan bli slapp, samtidigt som det är kul att kunna klippa om och justera bilderna i efterhand. Men jag vill bli mer färdig i ögonblicket, det ser jag tydligare och tydligare ju mer jag jobbar med bild.

HÅRT OCH MAXAT har det kanske varit, men det är på många sätt också receptet på varför Backyard Babies lyckats komma dit de kommit och

**DET ÄR SÅ OTROLIGT MYCKET BILDER
ATT GÅ IGENOM. INTE FÖR ATT JAG
SER DET SOM ETT PROBLEM, SNARA-
RE EN TILLGÅNG.** *Peder Carlsson*

KAMERAN SOM SNUTTEFILT

I början använde Peder analoga kameror, bland annat Nikon F70. Sen blev det digitala kompaker och numera systemkameror igen från Nikon. Från en D80 med 18-200mm-objektiv har han nu gått över till en D300S med diverse objektiv. Och så finns det en historia om när han fick låna en D3S av Nikon i samband med en spelning i Helsingfors, som slutar med att han sömndrucken går av ett plan i Stockholm med kameran i famnen och ingenting annat förutom kläderna på kroppen.

– Jag blev helt såld, det var nästan dumt av dem att låna ut den till mig.

fått göra det de har gjort. De har alltid levererat. Allt de gjort har alltid dragits till ytterligheterna, till det extrema. Ska Dregen ut och fiska då ska han verkligen *fiska*. Ska det supas så ska det *supas*. Ska det turneras så ska det *turneras*.

– Det är någon drivkraft jag känner i hela bandet – alla är såna – och jag tror det behövs i ett band, att alla har det där lilla extra. Om vi hade varit nyktra i alla år kanske vi inte hade varit där vi är nu, inte för att det går att se det på det viset. Men jag är tacksam för att jag har knarkat, supit och gjort massor av dumheter.

Hur då?

– Dels för att jag har att lära till andra människor. Visst har jag sårat många, men mest har jag nog sårat mig själv. >

NICKE BORG
under en fotosession med
fotografen Niclas Brunzell.

EN KLASSISK BILD

Spelkläderna får torka lite här och var under en turné. Här på ett stängsel i San Francisco.

NÄR VI BÖRJADE KUSKA RUNT OCH SPELA PÅ DEMOKASSETTER I TYSKLAND KÄNDES DET VIKTIGT ATT DOKUMENTERA. *Peder Carlsson*

När bandet nu tar det lite lugnt och gör andra saker på sina egna håll, vänder Peder ytterligare ett snäpp på fotoreglaget. Nu ska det banne mig PLÅTAS. Men inte utan ett visst darr på självförtroendet.

– Hur gör jag nu liksom? Jag är van att göra någonting som jag är sjukt bra på, i den mån att jag kunnat leva på det så länge, men hur gör jag med fotojobb? Då är jag ju inte i rollen som trummis i BB, nu är jag ensam och ska fota och man tror inte på sig själv som jag annars gör.

En annan, om än vemodig, plan är att få ordning på de 25 000, nog räknat i underkant, bilderna som finns utspridda på diverse hårddiskar och som papperskopior och negativ. Det unika bildmaterial som han genom sitt envetna fotograferande ändå skapat under 20 år.

– Jag ska verkligen ta tag i det, men det är så otroligt mycket att gå igenom. Inte för att jag ser det som ett problem, snarare en tillgång. —

PEDER CARLSSON

FOTO: ELIN PARHED

Ålder 37 år.

Uppvuxen i Nässjö.

Bor i Stockholm.

Gör Trummis i Backyard Babies och den enda i bandet som fotograferat kontinuerligt sedan bandet startades 1989.

Aktuell med att gräva i bildarkiven och vara ute och fotografera.